

I Guds händer - Vägsträcka 47 Vänta Dan 12:4 - 13

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-08-13
Senast uppdaterad 2008-08-18

Tre slutscener återstår.

Scen 19: Boken förseglas (12:4)
Scen 20: Två andra män visar sig (12:5-7)
Scen 21: Salig den som väntar (12:8-13)

Scen 19:

Boken förseglas 12:4

Men du, Daniel, håll orden hemliga och försegla boken ända till den sista tiden. Många skall avfalla, men kunskapen kommer att tillta.

Daniel får nu uppdraget att försegla boken. En del av det som skrivs i bibeln är inte i första hand för dem som levde då, utan för oss som lever flera tusen år senare, i den sista tiden.

Alla profetior i Skriften står där för att undervisa oss, så att vi ge-nom vår uthållighet och den tröst Skriften ger oss kan bevara vårt hopp. (Rom 15:4)

Petrus skriver i sitt brev att profeterna inte riktigt fattade vad de skrev. De fick var sin pusselbit och de skrev om den. De sökte och forskade. Men de förstod inte helt det evangelium som de fick profetera om. Inte heller änglarna gjorde det. De längtade efter att få blicka in i den verklighet som profeterna skrivit om (1 Pet 1:10-12).

Daniel fick alltså uppdraget att gömma undan det han skrivit. Men även om denna bok inte är undangömd för oss så är det mycket i dess innehåll som är svårbegripligt. Inte minst sista de-len av versen verkar mycket dunkel. Många skall avfalla, men kunskapen kommer att tillta. (v 4) GT17 översätter: Många kom-mer att rannsaka den, och insikten skall så växa till. Men den översättningen verkar tillrättalagd. Den norska översättningen säger: Mange skal fare omkring, og kunnskapen skal øke. Någon annan översättning säger att man far hit och dit för att öka sin kunskap.

Kanske detta sökande är likt den vilshenhet som Amos beskri-ver, att man skall driva omkringfrån hav till hav, och från norr till öster, och färdas hit och dit för att höra Herrens ord, men skall inte finna det (Am 8:12). Man avfaller från Herren och söker på fel håll. Man får information om en mängd ting, men inte insikt. Är det vår tid detta handlar om, vi som kan resa vart som helst på jorden och lever i tidernas största informationssamhälle?

Scen 20

Två andra män 12:5-7

Jag, Daniel, fick då se två andra män stå där, en på den ena sidan floden och en på den andra. En av dem sade till mannen som var klädd i linnedräkt och befann sig ovanför flodens vatten: "Hur länge dröjer slutet, då dessa under sker?" Mannen som var klädd i linnedräkt och befann sig ovanför flodens vatten lyfte sin högra hand och sin vänstra hand mot himlen, och jag hörde honom svära vid honom som evigt lever: "Ännu en tid, två tider och en halv tid dröjer det. När det heliga folkets makt är fullständigt krossad, kom-mer allt detta att nå sin fullbordan."

Precis som i början av den långa framtidsvision som började i kapitel 10 står Daniel vid stranden av den stora floden Tigris (se 10:4). Då mötte han en man i linnekläder. Här möter han två män, som står på var sin sida av floden.

Den ene frågar mannen som var klädd i linnekläder: Hur länge dröjer slutet, då dessa under sker? Han ställer den fråga som Gud folk i nöd så ofta har ställt. Hur länge, Herre, skall du så alldeles glömma mig? Hur länge skall du dölja ditt ansikte för mig? (Psalt 13:2-3. Se också Psalt 6:4, 74:10, 79:5, 89:47, Hab 1:2-3.)

Mannen i linnekläder lyfter då sin högra hand och sin vänstra hand mot himlen och svär vid honom som evigt lever. Lagg märke till att när något viktigt skall bekräftas måste det vara minst två vittnen (5 Mos 19:15, 31:28, 2 Kor 13:1). Mannen som lyfte sina

händer påminner oss om den Uppståndne Jesus som vid Betania lyfte sina händer och välsignade lärjungarna (Luk 24:50).

Inför Gud, som evigt lever, säger han i en ed, att plågan och bedrövelsen skall vara en kort tid. Ännu en tid, två tider och en halv tid dröjer det. När det heliga folkets makt är fullständigt krossad, kommer allt detta att nå sin fullbordan. (v 7b)

Det kommer att bli en tid, två tider och en halv tid. Vi vet från andra delar av Bibeln vad som menas. Sex gånger i hela Bibeln talar Gud om för oss på olika sätt att tiden av dessa svårigheter kommer att bli tre och ett halvt år eller 42 månader eller 1260 dagar. (Se Dan 7:25, 12:7, Upp 11:2, 12:6, 14, 13:5). Här ser vi den första hälften av den sjuårsperiod som det talades om i Dan 9:27. Jesus verkade här på jorden i tre och ett halvt år. Antikrist kommer att utöva sin sataniska aktivitet under samma tidslängd (jfr 7:25). När det heliga folkets makt är fullständigt krossad, kommer allt detta att nå sin fullbordan. (v 7) Alltså: när nöden är som störst kommer hjälpen att vara närmast. När vi står vid slutet av våra möjligheter, står Gud vid början av sina. Och detta gäller Guds folk Israel så gäller det också alla troende som hör Guds ord. De får den trösten att den yttersta tidens nöd kommer att vara begränsad.

Scen 21

Salig den som väntar 12:8-13

Jag lyssnade, men förstod inte utan sade: "Herre, vad blir slutet på detta?" Han svarade: "Gå, Daniel. Orden hålls hemliga och förse-glade intill sista tiden. Många kommer att renas, rensas och luttras, medan syndarna fortsätter att synda, utan att förstå detta; men de insiktsfulla skall förstå det. Från den tid då det dagliga offret blir avskaffat och vanhelgande skändlighet uppställd, skall det gå 1290 dagar. Salig den som väntar 1335 dagar. Vila i ro och stå upp till din lott vid dagarnas slut."

Daniel hör vad mannen i linnekläder har sagt. Men han är inte nöjd. Han förstår ingenting. Han måste fråga: Vad blir slutet på de Ängeln svarar: Du har fått veta tillräckligt. Orden skall hållas hemliga och inte bli begripliga förrän vid tidens slut. Av-sikten med profetian var att den skulle vara en information till dem som lever vid tidens slut. Då skall denna profetia ha ett tvåfaldigt resultat:

- 1) Många kommer att renas, rensas och luttras.
- 2) Syndarna fortsätter att synda.

Somliga kommer inte att kunna förstå någonting, men de insiktsfulla skall förstå det.

För att kunna förstå en profetia krävs utrustning och ledning av den helige Ande. Petrus skriver: Ingen kan av sig själv förklara någon profetia i Skriften. Ingen profetia har någonsin kommit till genom en människas vilja, utan drivna av den Helige Ande har människor talat vad som är från Gud (2 Pet 1:20-21, Bokförlaget Reformatios översättning).

Uttrycket den vanhelgande skändligheten syftar på det altare som Antiokus IV Epifanes lät sätta upp i Jerusalems tempel år 167 f Kr samtidigt som han förbjöd de dagliga offren (se Dan 8:11-14). Men enligt Jesus i Matt 24:15 är detta något som hör framtiden till. Det Antiokus åstadkom var en fasansfull försmak av vad som skulle komma i den sista tiden.

Daniel har tidigare talat om 1260 dagar. Varför lägger han nu till 30 dagar så att det blir 1290 dagar? Och vad menas med 1335 dagar? Det är tydligt att här finns hemligheter som väntar på dem som håller ut intill änden. Och en särskild välsignelse. Salig den som väntar 1335 dagar. Sett i Nya Testamentets ljus kanske detta pekar på övergången från den stora bedrövelsen och in i Guds rike där frid och rättfärdighet härskar. Är detta den andra delen av den sjunde veckan? Är det tusenårsriket som nu kommer?

Det verkar som om Daniel inte förstår så mycket. Om det stämmer är vi i gott sällskap. Lägg märke till att det inte sägs att vi ska räkna ut vad dessa siffror betyder; 1290 och 1335. Vi ska inte bry oss om att spekulera över när den yttersta dagen kommer eller när Jesu andra advent blir. Men det sägs att vi ska vänta. Salig den som väntar!

Daniel får en sista uppmaning: Så gå du mot slutet. Vila i ro och stå upp till din lott vid dagarnas slut. Ängeln förutsäger nu Daniels död, men också hans uppståndelse på den yttersta dagen.

Daniel får gå sin sista trosvandring. Så gå du mot slutet. Han går i förtröstan på Herren. Han har lärt sig att han är i Herrens händer vad som än händer. Vila i ro och stå upp till din lott vid dagarnas slut.

Några hundra år senare har vi fått se den man som Daniel ofta pekat på och som, ibland fördolt, ibland mycket klart, har varit med i hans bok. Vi har sett "en gudason härlig". Vi har sett Människosonen på himmelens skyar. Vi har hört hur han seger-visst ropat ut sitt sista ord på korset: Fader, i dina händer lämnar jag min ande (Luk 23:46).

Och det ropet gör vi till vårt varje dag. Vi övar oss i att möta honom som segrat för oss på korset och som en gång kommer på himmelens skyar. Det är han som genom Daniel lärt oss detta:

I Guds händer — vad som än händer.

Be

Marana ta! Du, vår Herre, kom!
Herren kommer!
O lägg det lösenordet i våra hjärtan, Gud.
Som något att andas genom,
när de onda makterna vill kväva oss i sitt mörker.
Marana ta!
Himmelska nyckelord!
Genom dig vill jag se in i framtiden.
Vad skall övergå världen!
Namnlös nöd, mörker, vända.
Men när det är som mörkast ljuder ropet:
Brudgummen kommer!
I den yttersta nöden är räddningen framme: Marana ta!
Underbara dag, när världen skall födas på nytt!
Och ändå, Gud, vill ångesten inte släppa,
ångesten inför födslovändorna.
Herren kommer!
Tag bort all fruktan för det ordet.
Låt det frigöra den väntande brudens glädje.
Ja, amen, kom, Herre Jesus!
(G Edman)

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande,
såsom det var av begynnelsen,
nu är och skall vara,
från evighet till evighet.
Amen.